

допуска облагането с данък като разглеждания по главното производство при емитирането на акции в клирингова служба.

(¹) ОВ С 64, 8.3.2008 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 1 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Tribunal du travail de Nivelles, Белгия) — Ketty Leyman/Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

(Дело C-3/08) (¹)

(Преюдициално запитване — Схеми за социална сигурност — Обезщетения за инвалидност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 40, параграф 3 — Различни схеми за обезщетения в държавите членки — Неблагоприятни последици за работниците мигранти — Невъзвръщаеми вноски)

(2009/C 282/11)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail de Nivelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ketty Leyman

Ответник: Institut national d'assurance maladie-invalidité (INAMI)

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal du travail de Nivelles (Белгия) — Валидност от гледна точка на член 18 ЕО на Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26), с измененията към него — Обезщетения за инвалидност — Пречка пред упражняването на правото на свободно движение, дължаща се на наличието на различни схеми за обезщетения

Диспозитив

Член 39 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска компетентните органи на дадена държава членка да прилагат национално законодателство, което в съответствие с член 40, параграф 3, буква б) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 година, изменен с Регламент (ЕО) № 647/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, подчинява придобиването на правото на обезщетение за инвалидност на изтичането на едногодишен период на начална неработоспособност, когато в

резултат на такова прилагане работникът мигрант е внесъл в схемата за социална сигурност на тази държава невъзвръщаеми вноски и по този начин е поставен в по-неблагоприятно положение спрямо местния работник.

(¹) ОВ С 79, 29.03.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 6 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Juzgado de Primera Instancia nº 4 de Bilbao, Испания) — Asturcom Telecomunicaciones SL/Cristina Rodríguez Nogueira

(Дело C-40/08) (¹)

(Директива 93/13/ЕИО — Потребителски договори — Неравноправна арбитражна клауза — Недействителност — Арбитражно решение, което се ползва със сила на пресъдено нещо — Принудително изпълнение — Правополице на националния съд по изпълнението служебно да разгледа недействителността на неравноправната арбитражна клауза — Принципи на равностойност и на ефективност)

(2009/C 282/12)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia nº4 de Bilbao

Страни в главното производство

Ищец: Asturcom Telecomunicaciones SL

Ответник: Cristina Rodríguez Nogueira

Предмет

Преюдициално запитване — Juzgado de Primera Instancia nº4 de Bilbao — Тълкуване на Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, стр. 29; Специално издание на български език, глава 15, том 2, стр. 273) — Подходящи и ефективни мерки за преустановяване на употребата на неравноправни клаузи — Молба за изпълнение на окончателно арбитражно решение, постановено в отсъствие на ответника въз основа на неравноправна арбитражна клауза

Диспозитив

Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкува в смисъл, че национална юрисдикция, сезирана с молба за принудително изпълнение на ползващо се със сила на пресъдено нещо арбитражно решение, постановено без явяване на потребителя, е длъжна, когато са налице необходимите за това правни и фактически обстоятелства, да прецени служебно неравноправния характер на арбитражна клауза, съдържаща се в сключен между потребител и продавач или доставчик договор, доколкото съгласно националните процесуалноправни норми тя може да извърши такава преценка в рамките на сходни национални производства. Ако случаят е

такъв, юрисдикцията следва да изведе всички произтичащи от тази преценка последици съгласно националното право, за да гарантира, че посочената клауза не е обвързваща за потребителя.

(¹) ОВ С 92, 12.4.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 1 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg, Австрия) — Arthur Gottwald/Bezirkshauptmannschaft Bregenz

(Дело С-103/08) (¹)

(Свободно движение на хора — Гражданство на Съюза — Член 12 ЕО — Предоставяне на безплатна годишна пътна винетка на хората с увреждания — Разпоредби, които ограничават предоставянето на такава винетка само на хората с увреждания с местожителство или с обичайно местопребиваване на националната територия)

(2009/С 282/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Arthur Gottwald

Отговорник: Bezirkshauptmannschaft Bregenz

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Vorarlberg (Австрия) — Тълкуване на член 12 от Договора за ЕО — Дискриминация, основана на гражданство — Национално законодателство, което ограничава ползването на предоставяната на хора с увреждания безплатна винетка за пътища, за които се изисква заплащане, само за хората с местожителство или с обичайно местопребиваване на националната територия

Диспозитив

Член 12 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, като разглежданата в главното производство, която ограничава безплатното предоставяне на годишна пътна винетка само за хората с увреждания с местожителство или с обичайно местопребиваване в съответната държава членка, като включва и хората с увреждания, които посещават редовно тази държава по причини от професионален или личен характер.

(¹) ОВ С 142 от 7.6.2008 г.

Решение на Съда (голям състав) от 6 октомври 2009 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Amsterdam, Нидерландия) — европейска заповед за арест срещу Dominic Wolzenburg

(Дело С-123/08) (¹)

(Полицейско и съдебно сътрудничество по наказателноправни въпроси — Рамково решение 2002/584/ПВР — Европейска заповед за арест и процедури за предаване между държавите членки — Член 4, точка 6 — Случай, при който изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано — Прилагане в националното право — Задържано лице, гражданин на издаващата държава членка — Отказ на изпълняващата държава членка да изпълни европейска заповед за арест, обвързан с условие за пребиваване на нейна територия в продължение на пет години — Член 12 ЕО)

(2009/С 282/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Dominic Wolzenburg

Предмет

Преюдициално запитване — Тълкуване на член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3) — Възможност за изпълняващия съдебен орган да откаже да изпълни европейска заповед за арест, издадена с оглед изпълнение на наказание лишаване от свобода срещу лице, което се намира или пребивава в изпълняващата държава членка — Понятия „пребивава“ и „намира се“ — Тълкуване на член 12 ЕО, член 17 ЕО и член 18 ЕО — Национална правна уредба, която дава възможност за различно третиране на издирваното лице от изпълняващия съдебен орган, когато то е отказало да бъде предадено, в зависимост от това дали е гражданин на изпълняващата или на друга държава членка

Диспозитив

1. Гражданин на държава членка, който законно пребивава в друга държава членка, има право да се позовава на член 12, първа алинея ЕО, за да оспори национална правна уредба като Закона за предаването (Overleveringswet) от 29 април 2004 г., която установява условията, при които компетентният съдебен орган може да откаже да изпълни европейска заповед за арест, издадена за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода.
2. Член 4, точка 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки трябва да се тълкува в смисъл, че когато става дума за граждани на Съюза, изпълняващата държава членка не може освен с условие за продължителност